

ведяхъ спокоевъ животъ колкото и жителитѣ на Римъ, който и той бѣ направенъ не угасявалъ вулканъ, и събра жито на южната оъзи земя и сядяхъ дозья около привлекателния връхъ, като вървахъ че пламъци му ще спятъ вѣчно. Отъ еднитѣ врата на Помпея плъттъ отиваше къмъ гробещата, изъщны по веществото и по зодчесвото. Презъ сщнитѣ врата влѣзвамы и днѣсь въ града. Надъ тѣзи панорама са издигаше облачныйтъ връхъ на страшната гора и молнитѣ които освѣтявахъ нѣкоги сѣнкитѣ му искавахъ мѣхнатитѣ му пещеры, а купове отъ лава свидетелствувахъ за древнитѣ опустошаванія и можахъ да означатъ и близкото сега во чловѣкъ е слѣпъ.

По онуй време не са виждаше на никое мѣсто на веселитѣ оузи полета нѣкой блѣгъ отъ голѣмытъ бѣдствія, за които отъ незапомнени времена бѣ останжло преданіе, нито можеше да са разумѣе защо поетитѣ създадохъ въ туй прекрасно мѣсто рѣката Ахеронтъ сирѣчь митологическата Стикса и защо измыслихъ че тамъ станжло сраженіето на Титанитѣ съ боговетѣ когато първитѣ псѣмници да предприемжтъ да са покажжтъ на небето. И тогасъ както и днесъ еще само на безплодныя и обгорѣлыя връхъ на Везувій можеше фантазіята да открье слѣды отъ молнитѣ на Олимпъ.

Но въ тѣзи минута не привличахъ вниманіето на египтянина нито голитѣ връхъ на спокойныя тогасъ вулканъ, нито плодородіето на прекраснитѣ му ребра, нито меланхолическитѣ гробща по пшницата, нито градоветѣ които са отличавахъ по цивилизаціята и роскошеството си. Посрѣдъ тѣзи панорама, Везувій са издигаше съ стрѣмныя по реброто му тѣсенъ и безлѣсенъ пѣтъ и съ изсоченитѣ по него тукъ тамъ канары и съ рѣдки нѣкои дивы цвѣтъя. Тамъ дѣто са свѣршваше пѣтътъ бѣ нездравото мѣсто на отколяшно едно блато отъ давно вече изсъхнало; тамъ пыливыйтъ погледъ на Арбака открь чловѣческа фигура, която са мърдаше и ту са навеждаше къмъ земята, ту са подигаше като че събираше грознитѣ цвѣтъя на блатистата оузи земя.

«Е! извика, пмамъ слѣдователно другаръ на ношнитѣ си бѣдѣнія, вѣщницата на Везувій е близу. Какво ли прави и тя та стон будна? Да не е истинно което дума лѣковѣрнитѣ народъ? Да ли и тя изучава езика на звѣдытъ? или зарича, може, луната? или пакъ, каквото са види отъ движеніята ѝ, събира зловредны трѣвы въ отровното туй блато? Какъто и да е искамъ да са опознажъ съ тѣзи съхудожница. Който са занимава съ наукитѣ, той знае че пѣдое познаніе не трѣба да са презира. Само вый сте достойны за